

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. X. Alipium justitiæ amantißimum fuisse, & una cum Nebridio
Mediolanum venisse, ut secum pariter veritati indagandæ vacarent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

lerationis affectum induimus ; sine quo nemo recte imperat, vel iudicat.

CAP. X.

Alipium iustitiæ amantissimum fuisse, & una cum Nebridio Mediolanum venisse, ut secum pariter veritati indaganda vacarent.

I. *a* **H**unc ergo Romæ inveneram, & adhæsit mihi fortissimo vinculo, mecumque Mediolanum profectus est : ut nec me desereret, & de iure, quod didicerat, aliquid ageret, secundum votum parentum magis, quam suum. Et inter hæc *b* jam assederat mirabili continentia cæteris, cum ille magis miraretur eos, qui aurum innocentia præponerent. Tentata est quoque ejus indoles, non solum illecebra cupiditatis, sed etiam stimulo timoris. Romæ assidebat *c* Comiti largitionum Italicarum.

2. Erat eo tempore quidam potentissimus senator, cujus & beneficiis obstricti multi, & terrori subditi erant. Voluit sibi licere, nescio quid ex more potentia suæ, quod esset per leges illicitum. Restitit Alipius ; promissum est præmium, irrisit animo ; prætentæ minæ, calcavit ; mirantibus omnibus inusitatam animam, quæ hominem tantum, & innumerabilibus præstandi nocendique modis ingenti fama celebratum, vel amicum non optaret, vel non formidaret inimicum. Ipse autem Iudex, cui consiliarius, quamvis & ipse fieri nollet, non tamen aperte recusabat : sed in istum

Luc. 16,
10, 11, 12.

causam transferens, ab eo se non permitti
afferebat; quia revera, si ipse faceret, iste
discederet. Hoc solo autem pene jam ille-
ctus erat studio literario, ut pretiis prætori-
anis codices sibi conficiendos curaret. Sed
consulta justitia, deliberationem in melius
vertit: utiliorem judicans æquitatem, qua
prohibebatur, quam potestatem, qua sine-
batur. Parvum est hoc; *Sed qui in parvo fidelis
est, & in magno fidelis est.* Nec ullo modo erit
inane, quod de tuæ veritatis ore processit:
*Si in injusto mammona fideles non fuistis, quod ve-
rum est, quis credet vobis? Et si in alieno fideles non
fuistis, quod vestrum est, quis dabit vobis?* Talis
ille tunc inhærebat mihi, mecumque nuta-
bat in consilio, quisnam esset tenendus vitæ
modus.

Psal. 144.
25.

3. Nebridius etiam (qui relicta patria vi-
cina Carthagini, atque ipsa Carthagine, ubi
frequentissimus erat: relicto rure paterno
optimo, relicta domo, & non secutura ma-
tre, nullam ob aliam causam Mediolanum
venerat, nisi ut mecum viveret, in flagran-
tissimo studio veritatis atque sapientiæ) pari-
ter suspirabat, pariterque fluctuabat: beatæ
vitæ inquisitor ardens, & quæstionum diffi-
cillimarum scrutator acerrimus. Et erant ora-
trium egentium, & inopiam suam sibi met
invicem anhelantium, & à te expectantium,
ut dares eis escam in tempore opportuno. Et in omni
amaritudine, quæ nostros seculares actus de
misericordia tua sequebatur, intuentibus
nobis finem, cur ea pateremur, occurrebant
tenebræ. Et averfabamur gementes, & di-
cebamus: quamdiu hæc? Et hoc crebro di-
cebamus: & dicentes, non relinquebamus
ea;

ea; quia non elucebat certum aliquid, quod illis relictis apprehenderemus.

N O T Æ.

- a *Hunc ergo Romæ inveneram*) Tandem redit ad *se-*
riem vitæ Mediolani actæ, in consuetudine Ali-
pii & Nebridii. Quæ enim c. 7. 8, 9, & initio
hujus narrat: ea Alipio partim Carthagine, par-
tim Romæ evenerunt.
- b *Iam assederat*) id est, *assessore*, sive *consiliarium*
egerat. Est in jure titulus *de officio assessorum*, ex l. 1. ff. t.
quo apparet illos fuisse consiliarios judicum, ^{22.}
eorumque, qui provinciis præerant. *Constat au-* l. 1. omne
tem officium assessoris, ut ibi habetur, *in cognitioni-* officium.
bus, postulationibus, libellis, edictis, decretis, epi-
stolis.
- c *Comiti largitionum Italicarum*) quem paulo infra,
judicem appellat. Erat autem *Comes largitionum*,
teste Cassiodoro *gubernator privata Substantia prin-* lib. 6, in
cipis, sive *qui thesauris sacris*, id est, *Imperatoris &* *formulis.*
Augustalibus pecuniis præerat: vel qui liberalitatis
& donorum curam gerebat. Dicitur etiam est *Comes*
sacrarum largitionum, hic vero *Italicarum*, quia per
Italiam hoc munus exercebat.

V S V S.

1. Egregium justitiæ exemplum munerumque contemptum ostendit Alipius, quem utinam imitarentur omnes consiliarii, nec tam oculis suis, quam salutis suæ, & alienæ miseræ consulere! & potius principi injusta facienti vel permittenti, renunciarent obsequium, quam Deo!
2. Politica vafrutie comes illè usus est; invidiam enim sententiæ contra Senatorem prolatæ, in Alipium transtulit, causans eum à se discessurum si aliter pronantiaffet. Sic non raro Magistratus qui homines magis quam Deum reverentur, severiores leges & bono publico necessarias, viris religiosi ac piis adscribunt, maluntque hominum invidiam, quam Dei indignationem declinare.
3. Alte-

3. Alterum integerrimi animi specimen edidit Alipius, quod nollet *pratorianis pretiis amplius codices sibi conficiendos curare*, quia nempe metuebat ea pretia ex iniquis forte sententiis collecta, aut suspicioni vel cupiditati occasionem præbitura, ne plura æquo vel appeteret, vel acciperet librorum parandorum obtentu. Expendant hoc exemplum, qui pecuniæ plus student, quam justitiæ.
4. Videtur Deus respexisse S. Augustinum, eoque socios ob desiderium Veritatis, & Sapientiæ. Quia enim tam ardentem esuriebant & sitiebant justitiam, ideo saturati tandem fuerunt dulcedine rerum cælestium, post amaritudinem, quæ sequebatur actus illorum seculares.

C A P. XI.

Recenset suum hucusque in studio Sapientiæ progressum, à quo vana spe, & concupiscentia carnis, maxime retardabatur.

I. **E**T ego maxime mirabar, fatagens & recolens, quam longum tempus esset ab undevicesimo anno ætatis meæ, quo fervere cœperam studio sapientiæ: disponens ea inventa, relinquere omnes vanarum cupiditarum spes inanes & insanias mendaces. Et ecce jam a tricenariam ætatem gerebam, in eodem luto hæsitans! aviditate fruendi præsentibus, fugientibus & dissipantibus me, dum dico: Cras inveniam; ecce manifestum apparebit, & tenebo; &, ecce Faustus veniet, & exponet omnia. O magni viri Academici, nihil ad agendam vitam certi comprehendi potest! Imo quæramus diligentius, & non desperemus. Ecce jam non sunt absurda in libris ecclesiasticis, quæ absurda videbantur, & possunt aliter atque honeste

honeste